

Eğik Harflerle Bitişik Vurgu

– Gizli Özne · 01 Haziran 2011

Minarelerden dağılıyor düşlerim,
Uğruna düşmüşlüğümün teyemmüm susuzluğunda...
Bana gelişlerinin sefer sonlarında,
Uzak ihtimallerde yığılıyorum,
Parmakların kumral kadının perçemini tararken,
Dualarımın saçını yoluyor rüzgârlar...

Aşkın yaraları sarıl(a)madı sarsıntılı yalnızlıkta. Yıkıntıların ortasında şehirler sevdalı...
Adın adımın yanında soluk alıyor,
Eğik harflerle bitişik vurguların içinde...
Ölü şiirler biriktiriyorum,
Tabut izleri çivilenmişken sırtımda...
Yılmadan secdeye iniyor bakışlarım,
Sen dipsiz kalelerde olmuşken asi sancak,
Ve kavuşmak dudaklarda nasıl da keskin adak...

Bir şiir daha yaralandı kollarımda, Tentürdiyota sevdalıyken kan rengi yaşam...
Şarkıların nazarında,
Gölgenin nakaratında,
Kurşunlarını döktüm,
Ayrılınca yapraklar yârinden...
Yağmur, kırbaçıyla büyür bulutlarda,
Tortusu gölgene hapsolmuş doğumhane sancılarında...
Kahrın gönüllü yolcusuyum,
Toprağa sinmiş izine tutunurken tırnaklarım...
Çektiğim her file olumsuzluk ulanırken,
Eskimiş mektuplarınla yıllarca yıprandım...

Ünlemin kuyruğuna asılmış, Nokta oldu aşkımız...
Çekimli hüzünler maskelenirken suretlerde,
Sokulurum kör akrep gibi...
Düşlerinin köşesinde,
Dalgınlığıma çentik olsun ellerin...

Diz(e)lerime felç gibi inmeden yokluğun... " gizLi özNe " NOT: Sabır dokumak için Bir
otuzüçlük kelime aldım yanıma... Çektikçe azaldı sancılarım "Ya sabır! " dedim şiir bitene kadar... Ancak

yine de ayaklarından asılan imamenin Boyuna ulaşamadı ayınlerim... Şimdi söylesin ulema takımı bilmişler; "Yumurta mı tavuktan çıktı Tavuk mu yumurtadan?" Şiirime ses olan sitemizin değerli yöneticisi Sayın Adem Efilođlu'na çok teşekkür ederim.